

bejdstiden.

4. Aftalen tilstræber herudover bl.a. at fremme Den sociale dialog på europæisk niveau. Det er udtryk for, at interessen for kollektive aftaler og overenskomster ikke kun er et dansk fænomen, selv om det fagretlige system nok er mere udviklet her end i andre EF-lande.

Ved Aftalens art. 3 og 4 lægges således op til en direkte inddragelse af arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan i Kommissionens forberedelse af direktiver. Endvidere tilskyndes til indgåelse af »overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler«.

5. Arbejdsretten, jf. lov nr. 317 af 13. juni 1973, dømmer i sager vedrørende overtrædelse og fortolkning af overenskomster m.v., herunder stillingtagen til lovligheden af kollektive kampskridt.

De eksisterende EF-regler griber ikke ind i Arbejdsrettens funktion, men åbner mulighed for, at denne kan forelægge sager til præjudicielle afgørelser for EF-Domstolen. Denne adgang har Arbejdsretten eksempelvis benyttet i sagen: LO mod Ny Mølle Kro (Sag 287/86 Domssamling 1987 5465) vedrørende varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder. Tilsvarende gælder for faglige voldgiftsretter, jf. sagen: HK mod Dansk Arbejdsgiverforening (for Danfoss) vedrørende rækkevidden af princippet om lige løn til mænd og kvinder (sag 109/88).

Arbejdsretten vil i øvrigt få stigende betydning som sidste instans i det fagretlige system i det omfang, EF-retten gennemføres via kollektive aftaler.